

BALADA ESTIVAL

Ja som al mes de Juny. L'era deserta
és un niu de cançons que com rialles
s'escampen per la plana esmeragdina
igual que esclat de vibracions sonores.
Quina joia més gran! Quina delícia
el geòrgic encís de la batuda!
El blat es bell, formós or de la terra
que nodrint als braus fills de Catalunya
de tots farà un sol cor que amb força aleni,
flamejant com antorxa lluminosa
en les sagrades gestes de l'Història.
Juny, ardent Juny, els camperols t'esperen
com la cita els amants, com la mar l'aigua
que corra adelerada i freturosa
seguint la llei fatal que l'esclavitza
en llaços eternals de maridatge;
la gent del camp t'enyora perquè ets pròdic
amb tots els teus joiells d'espigues rosses
tenyides amb la sang de tes roselles,
gentils llengües de foc que'l sol arbora
amb sos raigs calitjosos d'estiuança;
els braços ben oberts, la falç a l'aire,
deleixen esperant-te amb gran fretura
els nostres segadors, amb el puny trèmol
fent brillejar l'acer, tal com guspises
en l'intensa foscor d'una nit llòbrega,
per entre la verdor de l'arbreria
que l'oreig acarona amorosíssim.
Des que l'alba floreix, l'occeà aurífic
de les garbes a l'era deslligades
és un poema excels de goig i penes
escrit amb la suor d'un poble digne;
un himne alegrador; un cant de joia
saturat d'il·lusions fresques, xamoses
com poncelles jolius que obren llurs pètals
mostrant a l'home sa bel·leça i flaire.
Els colrats batedors, canta que canta,
ben tost el sol fecund a Orient s'ovira
esbandint per la terra tenebrosa
càlids reflexes del rogenic incendi
crepuscular, que inonden de somrientes
i vives claretats les vinyes fèrtils,
mentres d'ací d'allà les mules troten
rossegant el rodet o bé la trilla,
des l'hora matinal fins al capvespre,
les espigues trinxant de gra sadolles,
encís i glòria dels ocells cantaires
qu'esdevindrà tresor d'humils pagesos.
Si n'ha sentit de cants el blat de l'eral
El blat que serà pa a la nostra taula
sabròs igual que un fruit de tendra molça.
Prò el pa de llibertat, el pa eucaristic
del ideal sublim que ferm s'agita
al cor dels catalans, oh dolça Patria!
molt més n'haurà d'oïr, en tant no arribi
a sè'l grat aliment de la nostra ànima.

RICARD BALLESTER.